

การธำรงคุณค่าภาษาไทยในกลุ่มเยาวชนไทยภายใต้การเปลี่ยนแปลง ของสังคมศตวรรษที่ 21*

PRESERVING THE VALUE OF THE THAI LANGUAGE AMONG THAI YOUTH IN THE 21ST CENTURY

กมลพรรณ ศรีแก้ว¹, พระมหาจรรูวัฒน์ สุพิบาล² และ พระมหาประวิทย์ ภูปุย³

Kamonphan Srikaew¹, Phramaha Jaruwat Suphiban² and PhramahaPrawit Poopui³

¹โรงเรียนรุ่งอรุณศึกษา

¹Rungarunsuksa School, Thailand

²⁻³คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

²⁻³Faculty of Education, Mahamakut Buddhist University, Kalasin Buddhist College, Thailand

Corresponding Author's Email: kamonphansrikaew9@gmail.com

วันที่รับบทความ : 10 มีนาคม 2569; วันแก้ไขบทความ 16 มีนาคม 2569; วันตอบรับบทความ : 18 มีนาคม 2569

Received 10 March 2026; Revised 16 March 2026; Accepted 18 March 2026

บทคัดย่อ

ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของชาติที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการดำรงอยู่ของสังคม ทั้งในด้านการสื่อสารและการศึกษา ทว่าในบริบทของสังคมศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วภายใต้อิทธิพลของเทคโนโลยีดิจิทัลและกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้รูปแบบการใช้ภาษาของผู้คนโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนไทยปรับเปลี่ยนไปอย่างเห็นได้ชัด เช่น การใช้คำย่อ ภาษาที่ไม่เป็นทางการ และการผสมผสานภาษาต่างประเทศ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อมาตรฐานและความงดงามของภาษาไทยในระยะยาว หากขาดการปลูกฝังที่เหมาะสม บทความวิชาการนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์บริบทการ

Citation:

* กมลพรรณ ศรีแก้ว, พระมหาจรรูวัฒน์ สุพิบาล และ พระมหาประวิทย์ ภูปุย. (2569). การธำรงคุณค่าภาษาไทยในกลุ่มเยาวชนไทยภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคมศตวรรษที่ 21. วารสารสหศาสตร์การพัฒนสังคม, 4(2), 700-718.

Kamonphan Srikaew, Phramaha Jaruwat Suphiban and PhramahaPrawit Poopui. (2026). Preserving The Value Of The Thai Language Among Thai Youth In The 21st Century.

Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(2), 700-718.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

เปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ภาษาของเยาวชน และนำเสนอแนวทางการ
ธำรงคุณค่าภาษาไทยให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมร่วมสมัย โดยดำเนินการศึกษาผ่าน
กระบวนการวิจัยเอกสารจากการรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษา พบว่า การธำรงคุณค่าภาษาไทยในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องอาศัยการ
พัฒนาทักษะการอ่าน การพูด และการเขียนอย่างบูรณาการควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีอย่าง
สร้างสรรค์ โดยมีแนวทางขับเคลื่อนสำคัญผ่านความร่วมมือของ 3 ภาคส่วนหลัก ได้แก่ สถาบัน
ครอบครัวในการเป็นแบบอย่างและปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน สถานศึกษาในการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้ที่ทันสมัยและเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตจริง และสื่อดิจิทัลรวมถึงสังคมในการร่วมสร้างค่านิยม
ที่ถูกต้องและธำรงการใช้ภาษาไทยอย่างเหมาะสม เพื่อให้เยาวชนตระหนักในคุณค่าและร่วม
สืบสานภาษาไทยให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ยั่งยืนสืบไป

คำสำคัญ: ภาษาไทย, เยาวชนไทย, การธำรงภาษา, สังคมศตวรรษที่ 21

Abstract

The Thai language is a cultural heritage and a national identity that plays a vital role in the existence of society, both in communication and education. However, in the context of the 21st century, characterized by rapid changes driven by digital technology and globalization, the language usage patterns of the people, especially among Thai youth, have shifted significantly. These changes include the use of abbreviations, informal registers, and the blending of foreign languages, which may impact the standards and aesthetic beauty of the Thai language in the long term if proper cultivation is lacking. This academic article aims to analyze the social transitions affecting the linguistic behavior of youth and to propose guidelines for preserving the value of the Thai language in a contemporary social context. The study was conducted through documentary research, collecting and synthesizing relevant academic data. The findings reveal that preserving the value of the Thai language in the modern era requires an integrated development of reading, speaking, and writing skills, alongside the creative application of technology. Key driving strategies involve the

collaboration of three main sectors: 1) the family institution, as role models in fostering a love for reading; 2) educational institutions, by organizing modern learning activities that connect with real-life experiences; and 3) digital media and society, by establishing correct values and campaigning for appropriate language use. These efforts aim to raise awareness among Thai youth to collectively sustain the Thai language as a lasting cultural heritage.

Keywords: Thai language, Thai youth, language preservation, 21st-century society.

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญของมนุษย์ในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ และสร้างความเข้าใจร่วมกันในสังคม ภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติของไทยจึงมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านวัฒนธรรม การศึกษา และการสร้างอัตลักษณ์ของชาติ ภาษาไทยเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดภูมิปัญญา ความเชื่อ และวิถีชีวิตของคนไทยที่สั่งสมมาอย่างยาวนานผ่านวรรณกรรม ศิลปวัฒนธรรม และเอกสารทางประวัติศาสตร์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) ภาษาไทยยังถือเป็นเอกลักษณ์ของชาติและเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพของคนในสังคมไทย อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ภาษาไทยจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และเทคโนโลยี รวมทั้งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพและสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจได้ อีกทั้งภาษาไทยยังเป็นสื่อสำคัญที่สะท้อนภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ อันเป็นสมบัติล้ำค่าที่ควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ภาษาไทยยังเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ในทุกสาขาวิชา เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาในการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการสื่อสารความคิดอย่างเป็นระบบ การมีทักษะภาษาไทยที่ดีจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของบุคคล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาสังคมโดยรวมให้มีความเข้มแข็งทั้งด้านสติปัญญาและวัฒนธรรม

ในศตวรรษที่ 21 โลกได้ก้าวเข้าสู่ยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในหลายมิติ ทั้งด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร และการติดต่อเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมผ่านเครือข่ายดิจิทัล ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้ข้อมูลข่าวสารสามารถแพร่กระจายได้อย่างรวดเร็วและเข้าถึงได้ง่ายผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ส่งผลให้รูปแบบการสื่อสารของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ซึ่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตในสังคมปัจจุบัน สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ อิน스타그램 หรือแพลตฟอร์มดิจิทัลอื่น ๆ ได้เปิดพื้นที่ให้ผู้คนสามารถสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมสื่อสารของผู้คนในสังคม โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มที่เติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยีดิจิทัลและมีการใช้สื่อออนไลน์อย่างแพร่หลาย (สุจริต เพียรชอบ, 2551)

การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของเยาวชนทำให้เกิดรูปแบบการสื่อสารที่มีลักษณะเฉพาะ โดยเน้นความรวดเร็ว ความกระชับ และความไม่เป็นทางการ ส่งผลให้รูปแบบการใช้ภาษาไทยมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับลักษณะของสื่อ เช่น การย่อคำเพื่อความสะดวกในการพิมพ์ การสะกดคำตามเสียงพูด รวมถึงการใช้สัญลักษณ์หรืออีโมจิเพื่อสื่อความหมายเพิ่มเติม นอกจากนี้ยังพบว่ามีการนำคำภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ มาผสมผสานกับภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งสะท้อนถึงอิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติที่แพร่กระจายผ่านสื่อดิจิทัล ปรากฏการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าภาษาไทยมีลักษณะเป็นพลวัต และสามารถปรับตัวตามบริบทของสังคมและเทคโนโลยีได้

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงของภาษาในสื่อออนไลน์จะสะท้อนถึงความคิดสร้างสรรค์และการปรับตัวของผู้ใช้ภาษา แต่หากขาดการส่งเสริมการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง อาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการด้านภาษาของเยาวชนได้ โดยการใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือการสะกดคำที่ไม่ถูกต้องเป็นประจำ อาจทำให้เกิดความเคยชินและส่งผลต่อการใช้ภาษาไทยในบริบททางการ เช่น การเขียนเชิงวิชาการหรือการสื่อสารในสถาบันการศึกษา (กาญจนา นาคสกุล, 2550) ดังนั้น การธำรงคุณค่าของภาษาไทยในสังคมศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ทั้งครอบครัว สถานศึกษา และสื่อมวลชน โดยสถานศึกษาควรส่งเสริมกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการอ่าน การพูด และการเขียนภาษาไทย ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ ขณะเดียวกันครอบครัวควรปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย และสนับสนุนให้เยาวชนใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสมในชีวิตประจำวัน

กล่าวโดยสรุป การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ในศตวรรษที่ 21 ได้ส่งผลต่อรูปแบบการใช้ภาษาไทยของเยาวชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แม้ว่าภาษาจะมีการปรับตัวตามบริบทของสังคม แต่การส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสมยังคงเป็นสิ่งสำคัญในการธำรงคุณค่าของภาษาไทยในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ หากมีการปลูกฝังความตระหนักและส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างเหมาะสมในทุกระดับของสังคม ก็จะช่วยทำให้ภาษาไทยยังคงมีบทบาทสำคัญและสามารถพัฒนาไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคดิจิทัลได้อย่างยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ การธำรงคุณค่าภาษาไทยในกลุ่มเยาวชนจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ควรได้รับความสนใจจากทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งครอบครัว สถานศึกษา และสื่อมวลชน เพื่อร่วมกันส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง เหมาะสม และสร้างสรรค์ อันจะช่วยทำให้ภาษาไทยยังคงคุณค่าและสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมโลกในยุคปัจจุบันได้อย่างยั่งยืน

แนวคิดเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยด้านการอ่าน การพูด และการเขียนกับการธำรงคุณค่าภาษาไทยในกลุ่มเยาวชนไทยภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคมศตวรรษที่ 21

ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สะท้อนเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของชาติ การธำรงคุณค่าของภาษาไทยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสังคมไทย โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนซึ่งเป็นกำลังสำคัญของประเทศในอนาคต อย่างไรก็ตาม ในบริบทของสังคมศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากเทคโนโลยีดิจิทัลและกระแสโลกาภิวัตน์ รูปแบบการสื่อสารของเยาวชนไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งในด้านการอ่าน การพูด และการเขียน ส่งผลให้การใช้ภาษาไทยบางส่วนอาจขาดความถูกต้องตามหลักภาษา ดังนั้น การพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างรอบด้านจึงเป็นแนวทางสำคัญในการธำรงคุณค่าของภาษาไทยในสังคมร่วมสมัย

1. การอ่านกับการธำรงคุณค่าภาษาไทย

การอ่านถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะทางภาษา เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านใช้สายตารับรู้ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ปรากฏในข้อความ แล้วนำมาผ่านกระบวนการคิดเพื่อทำความเข้าใจความหมายของเนื้อหา โดยอาศัยประสบการณ์เดิม ความรู้พื้นฐาน และความสามารถในการตีความของแต่ละบุคคล กระบวนการดังกล่าวทำให้ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับความรู้เดิมที่มีอยู่ ส่งผลให้เกิด

ความเข้าใจที่ลึกซึ้งและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ (กรมวิชาการ, 2546) ด้วยเหตุนี้ การอ่านจึงไม่ใช่เพียงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ตัวอักษรเท่านั้น แต่ยังเป็นกระบวนการทางปัญญาที่ช่วยพัฒนาความคิด ความเข้าใจ และทักษะการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็น การดูหรือทำความเข้าใจความหมายจากตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ที่ปรากฏในข้อความ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) ความหมายดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการรับสารจากผู้เขียนผ่านสื่อที่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการตีความและวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา ทั้งด้านการใช้คำศัพท์ การเรียบเรียงประโยค และการทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษา ซึ่งล้วนเป็นพื้นฐานของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การอ่านยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของบุคคลในด้านต่าง ๆ เนื่องจากเป็นช่องทางสำคัญในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ ตำรา บทความ หรือสื่อดิจิทัล การอ่านช่วยเปิดโลกทัศน์ให้ผู้อ่านได้เรียนรู้แนวคิดใหม่ ๆ ได้รับข้อมูลข่าวสาร และเข้าใจประสบการณ์ของบุคคลในสังคมที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ผู้อ่านมีความรอบรู้ และสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

ในบริบทของสังคมศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน การอ่านยังคงเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ของเยาวชน เนื่องจากข้อมูลข่าวสารในยุคปัจจุบันมีจำนวนมากและมีการเผยแพร่อย่างรวดเร็ว เยาวชนจึงจำเป็นต้องมีทักษะการอ่านที่ดีเพื่อสามารถคัดกรอง วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลที่ได้รับอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านจึงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการทำความเข้าใจเนื้อหาเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ข้อมูล และการนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตจริง ที่สำคัญการอ่านยังมีบทบาทสำคัญต่อการธำรงคุณค่าของภาษาไทย เนื่องจากการอ่านหนังสือภาษาไทย โดยเฉพาะวรรณกรรมไทยหรือบทความทางวิชาการภาษาไทย ช่วยให้เยาวชนได้สัมผัสกับรูปแบบการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องและสละสลวย ผู้อ่านจะได้เรียนรู้โครงสร้างของภาษา การเลือกใช้คำศัพท์ และความงดงามของถ้อยคำที่สะท้อนภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของสังคมไทย การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ช่วยปลูกฝังความรักและความภาคภูมิใจในภาษาไทย รวมทั้งช่วยให้เยาวชนสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมใน

สถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงการส่งเสริมการอ่านในกลุ่มเยาวชนยังช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านอื่น ๆ เช่น การพูดและการเขียน เนื่องจากผู้ที่อ่านหนังสือเป็นประจำมักมีคลังคำศัพท์ที่หลากหลาย มีความเข้าใจในโครงสร้างประโยค และสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาได้อย่างชัดเจนและมีเหตุผล ดังนั้น การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านจึงเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของเยาวชนทั้งด้านภาษา ความคิด และการเรียนรู้

กล่าวโดยสรุป การอ่านเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา ความรู้ และกระบวนการคิดของมนุษย์ โดยเฉพาะในสังคมศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การส่งเสริมให้เยาวชนอ่านหนังสือภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอจึงเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ควบคู่ไปกับการธำรงคุณค่าของภาษาไทยในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ เพื่อให้ภาษาไทยยังคงมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารและการพัฒนาสังคมไทยต่อไปในอนาคต

2. การพูดกับการธำรงคุณค่าภาษาไทย

การพูดเป็นทักษะพื้นฐานของการสื่อสารระหว่างมนุษย์ที่มีบทบาทสำคัญต่อการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก และประสบการณ์จากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง การพูดจึงถือเป็นกระบวนการสื่อสารที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในสังคม อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การแสดงความคิดเห็น การแลกเปลี่ยนความรู้ และการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ด้วยเหตุนี้ การพูดภาษาไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการธำรงคุณค่าของภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ ซึ่งเป็นสื่อกลางในการสื่อสารและเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมไทย การพูดที่มีประสิทธิภาพควรคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักภาษา การเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ ตลอดจนการใช้ถ้อยคำที่สุภาพและสอดคล้องกับบริบทของการสื่อสาร เนื่องจากภาษาไทยมีลักษณะเฉพาะที่สะท้อนถึงวัฒนธรรม ความเคารพ และมารยาททางสังคม เช่น การใช้คำราชาศัพท์ คำสุภาพ หรือคำที่แสดงความเคารพต่อผู้ใหญ่ การใช้ภาษาในการพูดอย่างเหมาะสมจึงไม่เพียงแต่ช่วยให้การสื่อสารเกิดความเข้าใจที่ชัดเจนเท่านั้น แต่ยังช่วยสะท้อนถึงเอกลักษณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรมของสังคมไทยอีกด้วย (สุจิตเพียรชอบ, 2551)

ในสังคมปัจจุบันที่เทคโนโลยีดิจิทัลและสื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน รูปแบบการสื่อสารของเยาวชนได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะการสื่อสารผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น แอปพลิเคชันแชตหรือสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งมักมีลักษณะ

ไม่เป็นทางการและเน้นความรวดเร็ว ส่งผลให้การใช้ภาษาในการพูดและการสื่อสารของเยาวชนบางส่วนมีการเปลี่ยนแปลง เช่น การใช้คำย่อ การใช้คำสแลง หรือการนำคำภาษาต่างประเทศมาปะปนกับภาษาไทย ปรากฏการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงพลวัตของภาษาในสังคมร่วมสมัยที่มีการปรับเปลี่ยนตามบริบททางสังคมและเทคโนโลยี (กาญจนา นาคสกุล, 2550) หากการใช้ภาษาไทยที่ไม่ถูกต้องเกิดขึ้นอย่างแพร่หลายโดยขาดการชี้แนะที่เหมาะสม อาจส่งผลต่อทักษะการใช้ภาษาไทยของเยาวชนในระยะยาว โดยเฉพาะในบริบททางการ เช่น การนำเสนอผลงานทางวิชาการหรือการอภิปรายในชั้นเรียน ดังนั้น การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาไทยอย่างถูกต้องจึงมีความสำคัญ โดยสถานศึกษา ครอบครัว และสังคมควรร่วมกันจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูด เช่น การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การอภิปรายกลุ่ม หรือการเล่าเรื่อง รวมถึงการใช้สื่อดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ เช่น การจัดทำคลิปวิดีโอหรือการสร้างเนื้อหาออนไลน์ด้วยภาษาไทยที่ถูกต้อง เพื่อช่วยให้เยาวชนสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างเหมาะสมและตระหนักถึงคุณค่าของภาษาไทยในสังคมยุคปัจจุบัน กล่าวโดยสรุป การพูดเป็นทักษะสำคัญที่มีบทบาทต่อการสื่อสารและการพัฒนาศักยภาพของบุคคล การส่งเสริมให้เยาวชนใช้ภาษาไทยในการพูดอย่างถูกต้อง เหมาะสม และสร้างสรรค์ จะช่วยให้ภาษาไทยยังคงมีคุณค่าในฐานะเครื่องมือในการสื่อสารและเป็นส่วนหนึ่งของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของสังคมไทยในยุคศตวรรษที่ 21

3. การเขียนกับการธำรงคุณค่าภาษาไทย

การเขียนเป็นกระบวนการสำคัญในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ประสบการณ์ และความรู้สึกของผู้เขียนผ่านตัวอักษรไปยังผู้อ่าน โดยผู้เขียนต้องใช้ทักษะทางภาษาในการเรียบเรียงถ้อยคำ ประโยค และเนื้อหาให้มีความชัดเจน ถูกต้อง และสื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ การเขียนจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญของการสื่อสารที่ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และแนวคิดในสังคม นอกจากนี้ การเขียนยังเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาความคิดอย่างเป็นระบบ เนื่องจากผู้เขียนต้องมีการวางแผนลำดับความคิด วิเคราะห์ข้อมูล และเลือกใช้ภาษาอย่างเหมาะสมเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง (วรรณ โสมประยูร, 2553)

การเขียนภาษาไทยอย่างถูกต้องตามหลักภาษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยรักษามาตรฐานของภาษาไทยและส่งเสริมการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากภาษาไทยมีระบบการสะกดคำ โครงสร้างประโยค และหลักการใช้คำที่เป็นเอกลักษณ์ การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องจึงช่วยให้การสื่อสารเป็นไปอย่างชัดเจน ลดความคลาดเคลื่อนของความหมาย และสะท้อนถึงความรู้ความเข้าใจของผู้ใช้ภาษา นอกจากนี้ การเขียนยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการบันทึกความรู้และ

ถ่ายทอดภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นงานวรรณกรรม งานวิชาการ หรือเอกสารทางประวัติศาสตร์ ซึ่งล้วนมีบทบาทในการสะท้อนวิถีชีวิต ค่านิยม และวัฒนธรรมของสังคมไทย ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียบเรียงความคิด วิเคราะห์ข้อมูล และสื่อสารความรู้ได้อย่างเป็นระบบ การฝึกทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องจะช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ การคิดอย่างมีเหตุผล และการสังเคราะห์ข้อมูล ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้ การเขียนยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ผ่านการบันทึกและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ งานวิจัย และบทความทางวิชาการที่ ช่วยพัฒนาความรู้ในสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสังคมออนไลน์เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน รูปแบบการสื่อสารของผู้คน โดยเฉพาะเยาวชน ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก การสื่อสารผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น การส่งข้อความผ่านแอปพลิเคชันแชต หรือการแสดงความคิดเห็นในสื่อสังคมออนไลน์ มักใช้ข้อความที่สั้น กระชับ และไม่เป็นทางการ ส่งผลให้มีการใช้คำย่อ การสะกดคำตามเสียง หรือการใช้สัญลักษณ์แทนคำ ซึ่งแม้ว่าจะช่วยให้การสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วและสะดวก แต่ก็อาจส่งผลให้การใช้ภาษาไทยในงานเขียนขาดความถูกต้องตามหลักภาษา และทำให้ผู้ใช้ภาษาเกิดความเคยชินกับรูปแบบการเขียนที่ไม่เป็นมาตรฐานได้ หากพฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยขาดการส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง อาจส่งผลต่อทักษะการเขียนของเยาวชนในระยะยาว โดยเฉพาะในบริบททางการศึกษา เช่น การเขียนรายงาน การเขียนเรียงความ หรือการเขียนเชิงวิชาการ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องตามหลักภาษา มีการเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ และมีการใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม ดังนั้น การส่งเสริมให้เยาวชนฝึกการเขียนภาษาไทยอย่างถูกต้องจึงเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาและอารมณ์คุณค่าของภาษาไทยในสังคม

การพัฒนาทักษะการเขียนสามารถดำเนินการได้ผ่านกิจกรรมทางการศึกษาหลากหลายรูปแบบ เช่น การฝึกเขียนเรียงความ การเขียนบทความ การเขียนบันทึกประจำวัน หรือการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด การเรียบเรียงความคิด และการเลือกใช้ภาษาอย่างเหมาะสม และการส่งเสริมให้เยาวชนใช้ภาษาไทยในการสร้างสรรค์เนื้อหาผ่านสื่อดิจิทัล เช่น การเขียนบทความออนไลน์ การเขียนบล็อก หรือการ

สร้างเนื้อหาเชิงความรู้ ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนควบคู่ไปกับการใช้เทคโนโลยีในยุคปัจจุบัน

กล่าวโดยสรุป การเขียนเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร การคิด และการสร้างองค์ความรู้ของมนุษย์ การส่งเสริมให้เยาวชนฝึกการเขียนภาษาไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสมจึงมีบทบาทสำคัญในการรักษามาตรฐานของภาษาไทย และช่วยธำรงคุณค่าของภาษาไทยในฐานะเครื่องมือในการสื่อสารและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมไทย ในยุคศตวรรษที่ 21

4. การบูรณาการทักษะภาษาเพื่อธำรงคุณค่าภาษาไทย

การธำรงคุณค่าของภาษาไทยในสังคมศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างบูรณาการ ทั้งด้านการอ่าน การพูด และการเขียน เนื่องจากทักษะทั้งสามด้านมีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกันในการพัฒนาความสามารถทางภาษา หากมีการพัฒนาเพียงด้านใดด้านหนึ่งโดยขาดการเชื่อมโยงกับทักษะด้านอื่น อาจทำให้การใช้ภาษาไม่สมบูรณ์และไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาทักษะภาษาอย่างครบถ้วนจึงเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยให้เยาวชนสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคปัจจุบัน

การอ่านถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาทักษะทางภาษา เนื่องจากการอ่านช่วยเพิ่มพูนคลังคำศัพท์และความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษา ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบการใช้คำ การเรียบเรียงประโยค และการสื่อความหมายที่ถูกต้อง การอ่านหนังสือ วรรณกรรม หรือบทความภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้เยาวชนมีความเข้าใจในภาษาไทยมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการตีความ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (กรมวิชาการ, 2546) นอกจากนี้ การอ่านยังช่วยเปิดโลกทัศน์ของผู้เรียน ทำให้ได้เรียนรู้แนวคิด ประสบการณ์ และวัฒนธรรมที่หลากหลายผ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการปลูกฝังความรักและความภาคภูมิใจในภาษาไทย ซึ่งในขณะเดียวกัน การพูดเป็นทักษะที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารและการถ่ายทอดความคิดของบุคคล การพูดภาษาไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสมไม่เพียงแต่ช่วยให้การสื่อสารเกิดความเข้าใจที่ชัดเจนเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงมารยาทและวัฒนธรรมของสังคมไทย การฝึกทักษะการพูด เช่น การอภิปราย การนำเสนอความคิดเห็น หรือการเล่าเรื่อง จะช่วยให้เยาวชนสามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุจริต

เพียรชอบ, 2551) นอกจากนี้ การฝึกการพูดยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสาร และช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดหรือความรู้ของตนเองต่อผู้อื่นได้อย่างชัดเจน รวมถึงทักษะการเขียนนั้นถือเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียบเรียงความคิดอย่างเป็นระบบ การเขียนเปิดโอกาสให้ผู้เขียนได้วิเคราะห์ข้อมูล สังเคราะห์ความรู้ และถ่ายทอดแนวคิดผ่านตัวอักษรอย่างมีลำดับขั้นตอน นอกจากนี้ การเขียนยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ใหม่และการบันทึกข้อมูลเพื่อถ่ายทอดไปสู่ผู้อื่น การฝึกการเขียนอย่างต่อเนื่อง เช่น การเขียนเรียงความ การเขียนบทความ หรือการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จะช่วยให้เยาวชนสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยรักษามาตรฐานของภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ (วรรณ โสมประยูร, 2553)

ในบริบทของสังคมศตวรรษที่ 21 ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำรงชีวิต การพัฒนาทักษะภาษาไทยของเยาวชนควรผสมผสานการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ เช่น การอ่านบทความออนไลน์ การนำเสนอความคิดเห็นผ่านสื่อดิจิทัล หรือการเขียนเนื้อหาในแพลตฟอร์มออนไลน์โดยใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง การใช้สื่อดิจิทัลในลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้เยาวชนสามารถพัฒนาทักษะภาษาไทยควบคู่ไปกับการเรียนรู้เทคโนโลยี และสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารในสังคมยุคใหม่ได้อย่างเหมาะสมการส่งเสริมให้เยาวชนพัฒนาทักษะภาษาไทยทั้งสามด้าน ได้แก่ การอ่าน การพูด และการเขียนควบคู่กันผ่านกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมทางภาษา และการใช้สื่อดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ จะช่วยให้เยาวชนเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย และสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การธำรงคุณค่าของภาษาไทยในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และช่วยให้ภาษาไทยยังคงมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารและการพัฒนาสังคมไทยต่อไปในอนาคต

แนวทางการธำรงคุณค่าภาษาไทยในกลุ่มเยาวชนไทย

ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ ความคิด และวิถีชีวิตของคนไทยมาอย่างยาวนาน การธำรงคุณค่าของภาษาไทยจึงเป็นภารกิจสำคัญของสังคมไทย โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการสืบทอดและพัฒนาภาษาไทยให้คงอยู่ต่อไปในอนาคต อย่างไรก็ตาม ในบริบทของสังคมศตวรรษที่ 21 ที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสารอย่างรวดเร็ว รูปแบบการใช้ภาษาไทยของเยาวชนได้เปลี่ยนแปลงไปตามกระแส

ของสื่อดิจิทัลและวัฒนธรรมสากล ดังนั้น การกำหนดแนวทางในการธำรงคุณค่าภาษาไทยในกลุ่มเยาวชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ภาษาไทยยังคงมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารและเป็นส่วนหนึ่งของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของสังคมไทย

1. บทบาทของครอบครัวในการธำรงคุณค่าภาษาไทย

ครอบครัวถือเป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านภาษา ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารและการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่น เด็กและเยาวชนมักเรียนรู้การใช้ภาษาเป็นครั้งแรกจากสมาชิกในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย หรือผู้ปกครอง ดังนั้นครอบครัวจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการปลูกฝังการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณค่า การส่งเสริมการใช้ภาษาไทยที่ดีตั้งแต่ในครอบครัวจะช่วยสร้างพื้นฐานด้านภาษาให้แก่เด็กและเยาวชน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การเรียนรู้ และการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ นักวิชาการได้กล่าวว่า ครอบครัวเป็นแหล่งเรียนรู้สำคัญที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางภาษาและพฤติกรรมการสื่อสารของเด็กในระยะเริ่มต้นของชีวิต (ประภาศรี สีหอำไพ, 2555)

ผู้ปกครองควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาไทย ทั้งในด้านการออกเสียง การเลือกใช้คำ และการใช้ภาษาที่สุภาพเหมาะสมในชีวิตประจำวัน เด็กมักเรียนรู้ผ่านการเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ใหญ่ หากผู้ปกครองใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ชัดเจน และสุภาพ ก็จะช่วย让孩子ซึมซับรูปแบบการใช้ภาษาที่ดีโดยธรรมชาติ นอกจากนี้การพูดคุยสนทนาภายในครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ ยังช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็ก ทำให้เด็กสามารถแสดงความคิดเห็น ถ่ายทอดความคิด และสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมั่นใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่เห็นว่าการสื่อสารในครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและบุคลิกภาพของเด็ก (อุทัย บุญประเสริฐ, 2554)

การส่งเสริมการอ่านภายในครอบครัวเป็นอีกแนวทางสำคัญในการธำรงคุณค่าของภาษาไทย ผู้ปกครองสามารถปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็กตั้งแต่วัยเยาว์ เช่น การอ่านนิทานก่อนนอน การพาเด็กไปห้องสมุด หรือการจัดมุมหนังสือภายในบ้าน การอ่านหนังสือจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ เข้าใจโครงสร้างของภาษา และพัฒนาจินตนาการควบคู่ไปกับการเรียนรู้วัฒนธรรมและค่านิยมของสังคมไทย ทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการสื่อสารของผู้เรียน (สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์, 2553) รวมถึงผู้ปกครอง

ควรส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างสุภาพและเหมาะสมกับกาลเทศะ เช่น การใช้คำลงท้าย การกล่าวคำขอบคุณ การขอโทษ และการใช้สรรพนามที่เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ สิ่งเหล่านี้ไม่เพียงช่วยให้เด็กใช้ภาษาได้ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังเป็นการปลูกฝังมารยาททางสังคมและวัฒนธรรมไทย ซึ่งสะท้อนถึงเอกลักษณ์และคุณค่าของภาษาไทยในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

กล่าวโดยสรุป ครอบครัวมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการธำรงคุณค่าของภาษาไทยในกลุ่มเยาวชน การปลูกฝังการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง การส่งเสริมการอ่าน การสนทนาในครอบครัว และการใช้ภาษาอย่างสุภาพเหมาะสม ล้วนเป็นแนวทางที่ช่วยสร้างพื้นฐานทางภาษาให้แก่เด็กและเยาวชน หากครอบครัวให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง ก็จะช่วยเยาวชนเกิดความภาคภูมิใจในภาษาไทย ตระหนักถึงคุณค่าของภาษา และสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างเหมาะสมในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในศตวรรษที่ 21

2. บทบาทของสถานศึกษาในการธำรงคุณค่าภาษาไทย

สถานศึกษาเป็นสถาบันทางสังคมที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาและปลูกฝังคุณค่าของภาษาไทยให้แก่เยาวชน เนื่องจากโรงเรียนเป็นสถานที่ที่นักเรียนใช้เวลาในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพจึงมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องเหมาะสม นอกจากนี้ สถานศึกษายังมีบทบาทในการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย เพื่อให้เยาวชนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติและมรดกทางวัฒนธรรมที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ (ทิศนา แคมมณี, 2557)

สถานศึกษาควรจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่เน้นการพัฒนาทักษะภาษาอย่างบูรณาการ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ ครูผู้สอนควรใช้วิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การอภิปราย การเล่าเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และการอ่านวรรณกรรม เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจความงดงามและคุณค่าของภาษาไทย อีกทั้งยังช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และการสื่อสาร ซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2558)

ทั้งนี้ สถานศึกษาควรส่งเสริมกิจกรรมทางภาษาไทยที่หลากหลาย เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เช่น การจัดประกวดการอ่านทำนองเสนาะ การแข่งขันแต่งคำประพันธ์ การประกวดการพูดสุนทรพจน์ หรือกิจกรรมวันภาษาไทย

แห่งชาติ กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้แก่นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาไทยอย่างสร้างสรรค์ พร้อมทั้งเรียนรู้คุณค่าของวรรณคดีและวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย (สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ, 2554)

นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังมีบทบาทสำคัญในการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ทั้งในการสื่อสารภายในห้องเรียนและการใช้ภาษาในการเขียนเอกสารหรือสื่อการสอน การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสมของครูจะช่วยให้แก่นักเรียนเกิดการเรียนรู้และซึมซับรูปแบบการใช้ภาษาที่ดีโดยธรรมชาติ อีกทั้งครูควรส่งเสริมให้แก่นักเรียนใช้ภาษาไทยอย่างสุภาพและเหมาะสมกับกาลเทศะ เพื่อปลูกฝังมารยาททางภาษาและวัฒนธรรมไทย รวมไปถึงสถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างเหมาะสม เช่น การใช้สื่อมัลติมีเดีย การเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ หรือการใช้แอปพลิเคชันที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย วิธีการเหล่านี้จะช่วยให้แก่นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้อย่างหลากหลาย และทำให้การเรียนรู้ภาษาไทยมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

กล่าวโดยสรุป สถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการธำรงคุณค่าของภาษาไทยในกลุ่มเยาวชน ผ่านการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ การส่งเสริมกิจกรรมทางภาษา และการเป็นแบบอย่างที่ดีของครูผู้สอน หากสถานศึกษาสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทยให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมยุคใหม่ ก็จะช่วยให้เยาวชนเห็นความสำคัญของภาษาไทยและสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

3. บทบาทของสื่อและเทคโนโลยีในการธำรงคุณค่าภาษาไทย

ในศตวรรษที่ 21 สื่อและเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนที่มีการใช้สื่อดิจิทัลและเครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างแพร่หลาย สื่อและเทคโนโลยีจึงเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายในการธำรงคุณค่าของภาษาไทย หากมีการใช้สื่ออย่างเหมาะสม ก็สามารถเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ประมะ สตะเวทิน, 2554)

หัวใจสำคัญของการใช้สื่อในยุคปัจจุบันคือการพัฒนา การรู้เท่าทันสื่อ และความฉลาดทางดิจิทัล ให้แก่เยาวชน เพื่อให้พวกเขาสามารถวิเคราะห์และประเมินข้อมูลภาษาไทยที่ปรากฏบนพื้นที่ออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ ไม่เพียงแต่รับสารอย่างเดียว แต่ต้องมี

ความสามารถในการคัดกรองภาษาที่ถูกต้องออกจากภาษาวิบัติหรือความคลาดเคลื่อนทางภาษาที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในโลกโซเชียล

สื่อดิจิทัลสามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างหลากหลาย เช่น เว็บไซต์ การเรียนรู้ แอปพลิเคชันการอ่านหนังสือออนไลน์ หรือแพลตฟอร์มการเรียนรู้ผ่านวิดีโอ สื่อเหล่านี้ช่วยให้เยาวชนสามารถเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยได้ง่ายและสะดวกมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ภาษาไทยผ่านรูปแบบที่ทันสมัยและเหมาะสมกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ (กิดานันท์ มลิทอง, 2553)

นอกจากนี้ สื่อสังคมออนไลน์ยังเป็นพื้นที่สำคัญสำหรับการ อนุรักษ์ภาษาในรูปแบบใหม่ที่เน้นสร้างสรรค์ เช่น การเขียนบทความ การเล่าเรื่อง การสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย หรือการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยผ่านสื่อดิจิทัล หากมีการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสมในสื่อออนไลน์ ก็จะช่วยสร้างแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้ใช้สื่อคนอื่น ๆ และช่วยส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างมีคุณค่าในสังคม อย่างไรก็ตาม การใช้สื่อดิจิทัลอย่างไม่ระมัดระวังอาจทำให้เกิดการใช้ภาษาไทยที่ไม่ถูกต้อง เช่น การใช้ภาษาวิบัติ หรือการใช้คำที่ไม่เหมาะสมในบริบททางการ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถานศึกษา สื่อมวลชน และองค์กรด้านภาษา ควรมีบทบาทในการส่งเสริม ความรับผิดชอบในการสร้างสรรค์สารเพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องในสื่อดิจิทัล

นอกจากนี้ เทคโนโลยียังสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาเครื่องมือด้านภาษา เช่น โปรแกรมตรวจสอบการสะกดคำด้วยระบบปัญญาประดิษฐ์ พจนานุกรมออนไลน์ หรือระบบฐานข้อมูลภาษาไทย ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้สามารถเรียนรู้และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น และช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาไทยทั้งในระบบการศึกษาและการเรียนรู้ด้วยตนเอง อันเป็นส่วนหนึ่งของการปรับตัวเพื่อการดำรงอยู่ของภาษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์

กล่าวโดยสรุป สื่อและเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการธำรงคุณค่าของภาษาไทยในสังคมยุคดิจิทัล หากเยาวชนมีทักษะการรู้เท่าทันสื่อและมีความฉลาดทางดิจิทัลควบคู่ไปกับการใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ ก็จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยและสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของภาษาไทยในหมู่เยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในเชิงบวกเพื่อการอนุรักษ์ภาษา จะช่วยให้ภาษาไทยยังคงมีความสำคัญและสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในอนาคตได้อย่างยั่งยืน

4. การสร้างค่านิยมในการใช้ภาษาไทย

สังคมมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้เยาวชนตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทย โดยเฉพาะในบริบทของสังคมศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคแห่งความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากกระแสโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยีดิจิทัล และการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ส่งผลให้รูปแบบการใช้ภาษาของเยาวชนไทยมีการปรับเปลี่ยนไปอย่างมาก ทั้งในด้านคำศัพท์ สำนวน และรูปแบบการสื่อสารที่กระชับ รวดเร็ว และไม่เป็นทางการมากขึ้น ดังนั้น สังคมจึงควรมีบทบาทในการส่งเสริมกิจกรรมที่ช่วยปลูกฝังให้เยาวชนเห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในภาษาไทยผ่านกิจกรรมทางวัฒนธรรม การประกวดการใช้ภาษา และการรณรงค์ทางสังคมอย่างต่อเนื่อง

การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยถือเป็นแนวทางสำคัญในการธำรงคุณค่าของภาษาไทยในกลุ่มเยาวชน เช่น การจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ การแสดงวรรณคดี การอ่านทำนองเสนาะ การเล่านิทานพื้นบ้าน การแสดงละครวรรณคดี หรือกิจกรรมสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น กิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้เยาวชนได้สัมผัสกับความงดงามของภาษาไทยทั้งในด้านถ้อยคำ สำนวน และวรรณศิลป์ อีกทั้งยังช่วยเชื่อมโยงภาษาไทยกับรากฐานทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาติ ทำให้เยาวชนเกิดความเข้าใจและตระหนักว่าภาษาไทยมิได้เป็นเพียงเครื่องมือในการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สะท้อนอัตลักษณ์และภูมิปัญญาของสังคมไทย (กระทรวงวัฒนธรรม, 2562)

นอกจากนี้ การจัดการประกวดเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้เยาวชนพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างสร้างสรรค์ เช่น การประกวดคัดลายมือ การแข่งขันอ่านออกเสียง การประกวดสุนทรพจน์ การแต่งคำประพันธ์ หรือการเขียนเรียงความ การแข่งขันในลักษณะดังกล่าวช่วยสร้างแรงจูงใจให้เยาวชนฝึกฝนการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและงดงาม ขณะเดียวกันยังเปิดโอกาสให้เยาวชนได้แสดงศักยภาพและความสามารถด้านภาษาในเวทีสาธารณะ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทักษะการคิด การสื่อสาร และความเชื่อมั่นในตนเอง ทั้งนี้ นักวิชาการหลายท่านได้ชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมการแข่งขันทางวิชาการเกี่ยวกับภาษาสามารถส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาและปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2560)

ในขณะเดียวกัน สังคมควรใช้พลังของสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลในการรณรงค์ให้เยาวชนเห็นความสำคัญของภาษาไทยอย่างเหมาะสมกับบริบทของศตวรรษที่ 21 เช่น การผลิตสื่อ

ออนไลน์ที่ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง การสร้างแคมเปญในสื่อสังคมออนไลน์ การเผยแพร่เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีไทยหรือความงดงามของภาษาไทยในรูปแบบที่ทันสมัย เช่น วิดีโอสั้น อินโฟกราฟิก หรือเนื้อหาเชิงสร้างสรรค์ในแพลตฟอร์มดิจิทัล แนวทางดังกล่าวจะช่วยให้การส่งเสริมภาษาไทยเข้าถึงเยาวชนได้ง่ายและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่มากขึ้น เนื่องจากเยาวชนในยุคดิจิทัลใช้สื่อออนไลน์เป็นช่องทางหลักในการรับรู้ข้อมูลและการสื่อสาร (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2564) รวมทั้งการรณรงค์ทางสังคมเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสมควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยอาจจัดโครงการหรือกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย องค์กรทางวัฒนธรรม และ สื่อมวลชน เพื่อสร้างกระแสสังคมที่ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาไทยอย่างมีคุณค่า การสร้างบรรยากาศทางสังคมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องจะช่วยให้เยาวชนเกิดความตระหนักและซึมซับทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทยโดยธรรมชาติ ทั้งนี้การปลูกฝังค่านิยมดังกล่าวจะช่วยให้ภาษาไทยยังคงดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในยุคดิจิทัล (วิไลลักษณ์ จงพานิช, 2563)

กล่าวโดยสรุป สังคมมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้เยาวชนเห็นคุณค่าของภาษาไทยผ่านกิจกรรมทางวัฒนธรรม การประกวดการใช้ภาษา และการรณรงค์ทางสังคมในรูปแบบที่หลากหลายและสอดคล้องกับบริบทของสังคมศตวรรษที่ 21 การดำเนินการดังกล่าวไม่เพียงช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของเยาวชนเท่านั้น แต่ยังช่วยปลูกฝังความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติ และส่งเสริมให้ภาษาไทยยังคงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารและการดำรงเอกลักษณ์ของสังคมไทยต่อไปในอนาคต

สรุป

ภาษาไทยเป็นรากฐานสำคัญของสังคมไทยทั้งในด้านวัฒนธรรม การศึกษา และการสื่อสาร อีกทั้งยังเป็นเครื่องสะท้อนอัตลักษณ์ ภูมิปัญญา และวิถีชีวิตของคนไทยที่สืบทอดต่อกันมาอย่างยาวนาน อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงของสังคมในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ได้ส่งผลต่อรูปแบบการใช้ภาษาไทยของเยาวชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งในด้านการใช้คำย่อ ภาษาไม่เป็นทางการ หรือการผสมผสานภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการทางภาษาในสังคมสมัยใหม่ แต่ก็อาจส่งผล

ต่อความถูกต้องและความงดงามของภาษาไทย หากขาดการส่งเสริมและการปลูกฝังการใช้ภาษาอย่างเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ การธำรงคุณค่าของภาษาไทยจึงเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับบริบทของสังคมร่วมสมัย โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และสื่อมวลชน ครอบครัวควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและสุภาพ ขณะที่สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยอย่างสร้างสรรค์และเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน ส่วนชุมชนและสื่อมวลชนสามารถมีบทบาทในการเผยแพร่และรณรงค์การใช้ภาษาไทยที่เหมาะสมผ่านกิจกรรมทางวัฒนธรรมและสื่อสารมวลชน นอกจากนี้ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยในรูปแบบที่ทันสมัย ก็จะช่วยใหเยาวชนเกิดความสนใจและเห็นคุณค่าของภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น หากทุกภาคส่วนร่วมกันส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องเหมาะสม และสร้างสรรค์ ก็จะช่วยใหเยาวชนไทยตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทยมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การธำรงรักษาภาษาไทยให้คงอยู่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่า และสามารถพัฒนาไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในอนาคตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงวัฒนธรรม. (2562). แนวทางการส่งเสริมและอนุรักษ์ภาษาไทยในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงวัฒนธรรม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา นาคสกุล. (2550). ภาษาไทยของเรา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2553). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2557). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประมะ สตะเวทิน. (2554). หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2555). การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2553). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลลักษณ์ จงพานิช. (2563). ภาษาไทยกับการสื่อสารในสังคมร่วมสมัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์. (2553). หลักการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2564). ภาษาไทยกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.
- สุนทร สิ้นธพานนท์. (2558). การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจรีต เพียรชอบ. (2551). การสอนภาษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2554). 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2560). การประเมินการเรียนรู้: แนวคิดและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2554). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.